

† ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαήλ,
Ἐπισκόπου Συννάδων.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

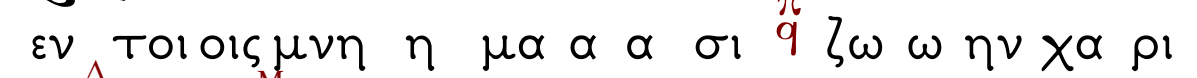
Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Χ̣ρι̣ στο̣ ος̣ α̣ νε̣ ε̣ στη̣ η̣ ε̣ εκ̣ νε̣
κρω̣ ω̣ ων̣ θ̣α̣ να̣ α̣ τω̣ θ̣α̣ α̣ να̣ α̣ το̣ ο̣ ον̣
πα̣ τη̣ η̣ η̣ σα̣ α̣ α̣ ας̣ και̣ αι̣ τοι̣ ο̣ ις̣ εν̣
τοι̣ ο̣ ις̣ μνη̣ η̣ μα̣ α̣ α̣ σι̣ ζω̣ ω̣ ην̣ χα̣ ρι̣
σα̣ α̣ α̣ με̣ νο̣ ος̣ Ἀπαξ̣ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δις̣ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Τὸ τρίτον. Χ̣ρι̣ στο̣ ος̣ α̣ νε̣ ε̣ στη̣ η̣ ε̣ εκ̣
νε̣ κρω̣ ω̣ ων̣ θ̣α̣ να̣ α̣ τω̣ θ̣α̣ α̣ να̣ α̣ το̣
ο̣ ον̣ πα̣ τη̣ η̣ η̣ σα̣ α̣ α̣ ας̣ και̣ αι̣ τοι̣ ο̣ ις̣

 εν τοις μνη η μα α α σι

 ζω ω ην χα ρι

 σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο

 ος

Ψαλμός ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρῳ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἑξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἑξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἑξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν

θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει
οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπικηρά
Ψαλμός ρμ' (140)

Ἦχος Γ^{τος} λ

^Β
^Γ
⁶
^λ **Κ**υ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
^Γ
⁶
^λ σο ον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ^Π
^π
⁹ **Κ**υ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου ⁶
^λ
προ σχε στη φω νη της δε η σε ω ως μου ^Δ
^Δ
^Δ εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον
μου Κυ ρι ε ⁶
^λ
^Β
⁶
^λ **Κ**α τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δ
^Π
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ⁶
^λ ε παρ
^Β
σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ
^Δ ει

σακουσον μου Κυ ρι ε ⁶λ
^χ⁶λ ^BΘου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο
 μα τι μου ^Δλ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε
 ρι τα χει λη μου ⁶λ
⁶λ ^BΜη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ας ^Δλ του προ φα σι ζε σθαι
 προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⁶λ
⁶λ ^BCυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την
 α νο μι αν ^Δλ και ου μη συν δυ α σω με
 τα των εκ λεκ των αυ των ⁶λ
⁶λ ^BΠαι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγξει με ⁶λ ε ε λαι ον δε αμαρτωλου ^Δ

μη λιπα να τω την κε φαλην μου ⁶λ

^B
⁶λ **O** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θησαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ⁶λ

^B
⁶λ **A** κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θησαν ⁶λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης ⁶λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη ⁶λ

^B
⁶λ **O** τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλμοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα ^Δ μη αν

τα νε λεις την ψυχην μου ⁶λ

^B
⁶λ Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στησαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων

τωνερ γα ζο μενων την α νο μι αν ⁶λ

^M
⁶λ Πε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μα ρτω λοι ⁶λ κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω ⁶λ

^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

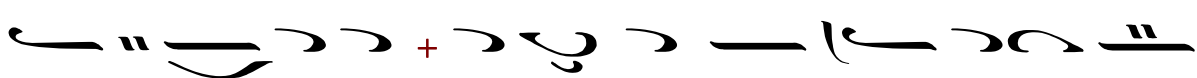
^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η

θην ⁶λ

^B
⁶λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου ^Δ την θλιψιν μου ε νω πιον αυτου
 απαγγε λω ⁶
 εν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευμα
 μου και συ εγνωστας τριβους μου ⁶
 εν ο δω ταυτη ^Δ η ε πο ρευ ο
 μην ε κρυψαν πα γι δα μοι ⁶
 κα τε νο ουν εις τα δε ζι α α
 και ε πε βλε πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι
 γι νω σκων με ⁶
 η ^Δ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
 ε εστιν ^Δ ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

^B
⁶λ **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει
 πα ^Δ **Α** Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η
 εν γη ζων των ⁶λ
^B
⁶λ **Π**ρο σxes προς την δε η σιν μου ^Δ **Α**
 ο ο τι ε ταπεινω θηνησφοδρα ⁶λ
^B
⁶λ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
 με ^Δ **Α** ο τι ε κρα ται ω θησαν υπερε με ⁶λ
^B
⁶λ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου ^Δ **Α** του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα τισου ⁶λ
^B
⁶λ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ **Α** ε ως

 ου αν τα πο δως μοι ⁶λ
^M
^B
⁶λ **Ε**κ βα θε ων ε κεκραξα σοι Κυ ρι

 ε ε Κυ ρι ε ει σακου σον της φω νης

 μου ⁶λ

^Δ
^B
⁶λ **Γ**ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον

 τα ^Δλ εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶λ

Σπιχηρά Προσόμοια τῆς Σαμαρείτιδος
Ἦχος δ'

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἰδετε ὃν προέγραψε Μωσῆς, Ἰησοῦν Μεσσίαν ἐν τῷ νόμῳ ἐλεύσεσθαι, ἐπὶ τῆς γῆς θεαθέντα, δι' εὐσπλαγχνίαν κάμοι προσομιλήσαντα ὡς βροτὸν ἐν τῷ φρέατι, ὄντως οὗτος ὑπάρχει ὁ Χριστός, ὁ ἐν κόσμῳ ἐρχόμενος, τοῖς ἐν τῇ Σιχάρ Σαμαρεῖτις ὥφθη λέγουσα.

Ἰδετε ὃν προέγραψε Μωσῆς Ἰη
σοῦν Μεσσίαν ἐν τῷ νόμῳ ἐλεύσε
σθαι ἐπὶ τῆς γῆς θεαθέντα δι' εὐ
σπλαγχνίαν κάμοι προσομιλήσαντα ὡς
βροτὸν ἐν τῷ φρέατι ὄντως οὗτος ὑπαρ

χει ο Χριστος ⁶λ ο εν κοσμω ερ χο ο με ενος
^B
^π⁹ τοις εν τη Σι χαρ Σα μα ρει τις ω φθη λε γου
⁶
 σα ^λ

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
 ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς
 τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν
 Κύριον.

Στόματος ἐξ ἡδέος γυναικός, ὕδατος
 ποσίμου γλυκεροῦ ἀναβλύζοντος, οἱ ἐν τῇ πόλει
 πιόντες, καὶ πρὸς τὸ φρέαρ τὸ ῥέον τὴν
 δαψίλειαν, τὴν τοῦ νάματος, ἔσπευδον
 ἀναχθῆναι τὸ τάχος, καὶ πηγὴν κατιδεῖν τὴν
 ἀέναον, τὴν τὰς ἐκτακείσας ψυχὰς
 ἐπαναψύχουσαν.

^λ⁶^λ ^B ^M ⁶^λ ^B
 Στο μα τος εζ η δε ος γυ ναι κος ^λ υ
^B
 δα τος πο σι μου γλυ κε ρου ου α να βλυ
^N ^Π ^B
⁶^λ ⁺ ^π⁹
 ζον τος ^λ οι εν τη πο λει πι ον τες ^π⁹ και προς

το φρεαρ το ρεον την δα ψι λειαν ⁶ την του
 να ματος εσπευδον ^Δ α να χθηναι το τα
 χος ⁶ και πη γην κα τι δειν την α ε να α ον ^π
 την τας εκτα κεισας ψυ χας ε πα να ψυ χου
 σαν ⁶

Στίχ. γ'. Απὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
 ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
 Κύριον.

Σύμμορφον κατιδόντες τὴν πηγὴν καὶ
 ὁμοειδῇ τῆς τῶν ἀνθρώπων συστάσεως, τῇ
 γυναικὶ ἐπεβόων· οἱ ἐν τῇ πόλει, οὐκ ἔτι διὰ σὴν
 ἡμεῖς, λαλιὰν πεπιστεύκαμεν, ἀληθῶς
 ἐπιγνόντες, ὅτι οὗτος ὑπάρχει ἡ λύτρωσις, καὶ ἡ
 σωτηρία τοῦ κόσμου ἡ αἰώνιος.

^Γ ^Β ^Μ ⁶ ⁶
 Συμμορφον κα τι δοντες την πη γην ⁶
 και ο μο ει δη της των αν θρω ω πων συ

στα σε ως ^{6λ} τη γυ ναι κι ε πε βο ων ^{π9} οι
 εν τη πολει ουκ ε τι δι α ση ν η μεις ^{6λ} λα
 λι αν πε πι στευ κα μεν ^Δ α λη θω ως ε πι
 γνοντες ^{6λ} ο τι ου το ς υ παρ χει η λυ τρω ω
 σις ^{π9} και η σω τη ρι α του κο σμου η αι ω νι
 ος ^{6λ}

Σπχηρά τοῦ μηναίου 23-05.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Σπ'χ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἄμεμπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδαχαῖς σου, πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν, ψυχῆς στερρότητι. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέστησας, τῷ παντοκράτορι.

Σπ'χ. ε'. Ἀινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόληπτε, ἱερωσύνης στολήν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις, μάκαρ κοσμουμενος, ἀρχιερέων, τάξεις ὀψόμενος. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε, ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Σπ'χ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάτερ Μιχαήλ θειότατε, σὺ τῷ ποδῇρει
σεπτῶς, Ἀαρὼν ὥσπερ δεύτερος,
καθωραϊζόμενος, τῶν Ἀγίων τὰ Ἅγια, νῦν
κατοπτεύεις, ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου
καταπετάσματος, Ὡ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ
νοῦν ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, θεῖον
ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέσχηκας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος πλ. β΄

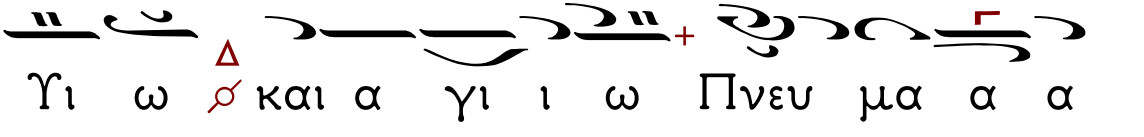
Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, εὐρὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρείτιδα αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, ὁ νέφεσι καλύπτων τὴν γῆν. ὦ τοῦ θαύματος! ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, πόρνη γυναικὶ διελέγετο, ὕδωρ αἰτῶν, ὁ ἐν ὕδατι τὴν γῆν κρεμάσας, ὕδωρ ζητῶν, ὁ πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων ἐκχέων, θέλων ἐλκῦσαι ὄντως αὐτήν, τὴν θηρευομένην ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζῶν, τὴν φλεγομένην ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς ὥς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα ὦ Καὶ νῦν ... ᾠχος πλ. β΄.

ᾠχος λ. π. Πά.

 Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

 Υι ω ρ και α γι ι ω Πνευ μα α α

 τι και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

αι ω ω ν α σ τ ω ν αι ω ω ν ω ν α α α α

μην

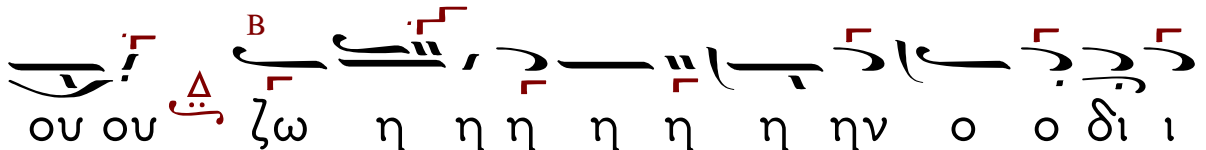
Πα ρα το φρε ε ε αρ του Ι α α κωβ
 ευ ρω ω ν ο Ι ι η η σου σ την Σα α α
 μα ρει ει τι ι ι ι δα αι τει υ υ δω ω ρ
 πα ρ α αυ της ο νε φε σι κα λυ υ π τ ω ν
 τη η η η ν γ η ν ω του θ α α α αυ μα α α
 α τος ο τοις Χε ρου βι μ ε πο χου με νος
 πο ρ ν η γ υ ν αι κι ι δι ι ι ε λε ε γε ε ε
 ε το υ υ υ δω ρ αι αι τ ω ν ο εν υ δα
 α σι ι την γ η η ν κρε μα α α α σ ας

υ υ δωρ ζη η των ο πη γας και αι λιμνας υ
 δα τω ωων εκ χει ε ε ων ς θελων ελκυ
 σαι ο οοντως α αυτην ς την θηρευ ο με
 ε ε ε νην υ πο του πο λε μη η το ορος ε
 εχθρου ς και πο τι σασθαι υ υ υ δωρ ζω ω
 ης ς την φλεγο ο με ε ε νη ην εν τοις α
 το πη μα σι ι ι ι δει ει ει ει νως ς ως
 μο ονος ε ευ σπλααγχνος ς και αι φιλα α
 αν θρωω ω ω πο ο ο ο ο ο ος π

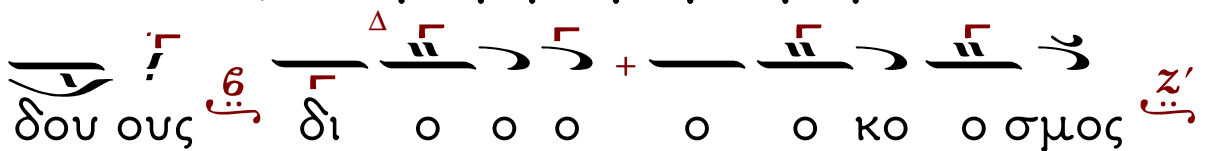
Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν

Ἦχος Δι

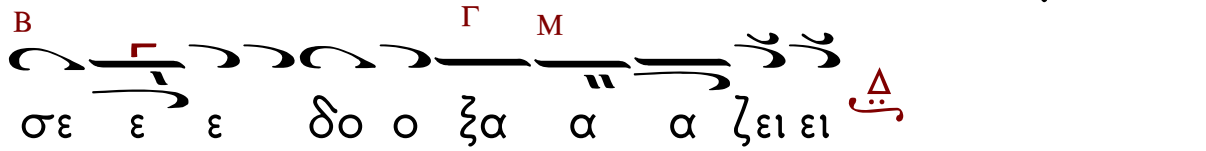
Φως ἱ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α γι
 ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α ζι ο ο ον
 σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι
 αι φω ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

 ου ου ζω η η η η η η ην ο ο δι ι

 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος

 σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
 Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες
 φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ
 ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
 ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
 διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Ἦχος λ̣ π̣ Βου
 Η βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
 ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
 (Δίς)
 την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
 ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἦχος λ̣ π̣
 Η βο η θει α αμου πα ρα
 Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
 νο ον και την γη η ην

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἡείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ

τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Πέμπτη Ἑσπέρας. Σταυρώσιμον. Ὡχος δ'

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς τὴν βοήθειαν τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Πα αν το τε ε χον τες Χρι στε τον Σταυ

ρον σου εις βο η θει ει αν ^π₉ τας πα γι δας του

εχ θρου ευ χε ρως κατα πα του μεν ⁶_λ

Ἀναστάσιμον Ὡχος δ'

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίας δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες, δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου Ἑγερσιν.

ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ
ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος
ἀναπαύσεως.

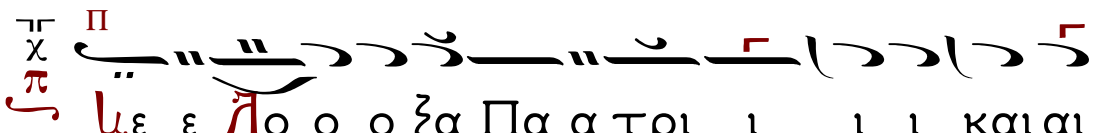
ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ
ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος
ἀναπαύσεως.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ πλ. β'.

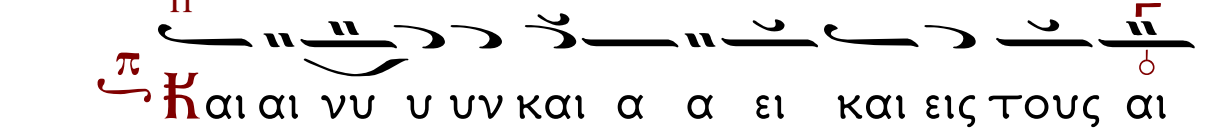
Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι· εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκέ σοι πιεῖν, ἵνα μὴ διψήσῃς εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

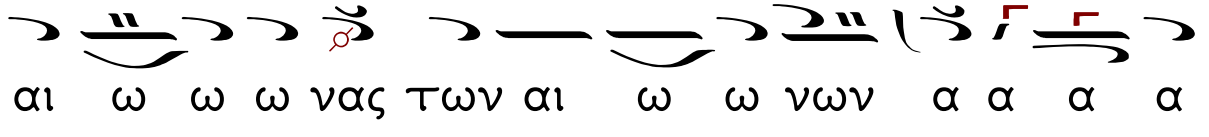
Ἦχος λ̣ π̣ Πά.

 Πατερ

 ι και αι

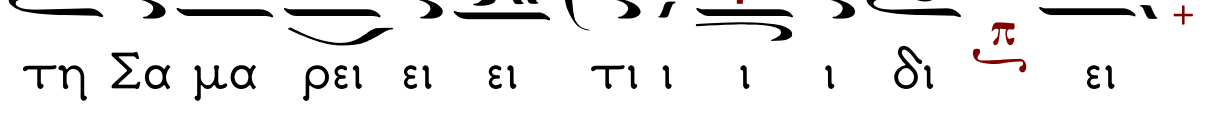

 Αγιω

 και Αγιω

 Πνευμα

 αααα

 αααα

 αααα

η η η δεις την δω ρε α α αν του ου ου
 Θε ε ου και τις εστιν ο λε ε γων
 σοι δος μοι υ υ υ υ υ δω ωρ πι ι ειν
 η συ αν η η τη σα ας α α αυ τον και
 ε δω κε ε ε ε σοι οι οι πι ι ειν ι
 να μη δι ψη σης εις τον αι ω ω ω να
 λε ε γει Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο
 ος

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ (ΑΠΑΞ)

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Το φαιδρον της Α να στασεως κηρυγμα
εκ του Αγ γελουμα θουσαι αι του Κυ ρι
ου μαθητρι αι και την προ γο νι κην α
πο φα σιν απορρι ψασαι τοις Α πο στο
λοις καυχω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ ται
ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος
δω ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε
ος

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος Δ'

^Γ
^Δ Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε
 λους α γνω στον μυ στη ρι ον ⁶ δι α σου Θε
 ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται ⁶ Θε
^Δ ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σα ρ κου με νος ^Δ
 και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα
 δε ζα με νος ⁶ δι ου α να στη σας τον πρω
 το ο πλα στον ^Δ ε σω σεν εκ θα να του τας
^Μ
^Γ
 ψυ χας η μω ω ω ν ^Δ

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ἡ

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.